



Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa

6.Kbf.61/2024/12.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. március 21. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt terhelt volt rendőr őrmester I. rendű vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2024. szeptember 17. napján kihirdetett Kb.III.7/2023/27. számú ítéletét megváltoztatja.

terhelt volt rendőr őrmester I. rendű vádlott cselekményét a Btk. 305. § c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettének minősíti.

terhelt volt rendőr őrmester I. rendű vádlottal szemben kiszabott közérdekű munka büntetés és lefokozás katonai büntetés kiszabására, valamint a halmazati büntetésre utaló ítéleti rendelkezést mellőzi.

Az elsőfokú eljárás során felmerült összesen 509.834 (ötszázkilencezer-nyolcszázharmincnégy) forint büntügyi költségből terhelt volt rendőr őrmester I. rendű vádlottat helyesen 186.121 (száznyolcvanhatezer-százhuszonegy) forint büntügyi költség megfizetésére kötelezi, míg a fennmaradó 323.713 (háromszázhuszonháromezer-hétszázötvenhárom) forint büntügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet terhelt volt rendőr őrmester I. rendű vádlott tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2024. szeptember 17. napján kihirdetett Kb.III.7/2023/27. számú ítéletével terhelt volt rendőr őrmester I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali visszaélés büntetében [Btk. 305. § a) pont] és bűnpártolás

vétségében [Btk. 282. § (1) bekezdés b) pont], ezért őt – halmazati büntetésül – 300 óra közérdekű munkára, 200 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint pénzbüntetésre és lefokozásra ítélte. A bíróság megállapította, hogy a közérdekű munkát fizikai munkakörben kell végezni. A bíróság az így kiszabott 400.000 forint pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett, meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A bíróság az I. rendű vádlottat az ellene kábítószer-birtoklásának vétsége [Btk. 178.§ (1) bekezdés (5) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól felmentette. Kötelezte továbbá az I. rendű vádlottat az eljárás során felmerült bünyügyi költségéből 252.228 forintnak a viselésére. A bíróság Terhelt2 II. rendű vádlottat az ellene kábítószer-kereskedelem vétsége [Btk. 176. § (1) bekezdés, (5) bekezdés a) pont] miatt emelt vád alól felmentette.

[2] A kihirdetett ítélettel szemben az ügyész az I. rendű vádlott terhére az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlansága miatt, a csekély mennyiségre elkövetett kábítószer birtoklásának vétsége miatt is a bűnössége megállapítása és a büntetése súlyosítása, a közérdekű munka büntetés helyett végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében, míg Terhelt2 II. rendű vádlott terhére az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlansága okán a csekély mennyiségű kábítószer átadásával elkövetett kábítószer-kereskedelem vétsége miatt a bűnössége megállapítása és vele szemben közérdekű munka, valamint pénzbüntetés kiszabása érdekében fellebbezést jelentett be. Az I. rendű vádlott és védője teljes körű felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] Az ügyészség a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában az egészséget veszélyeztető bűncselekményekkel kapcsolatban a bizonyítékok vizsgálatát, azok értékelését követően téves jogi következtetést vont le, amikor felmentő rendelkezést hozott mindkét vádlott vonatkozásában. Az ügyészi álláspont szerint tévedett a bíróság, amikor jelentőséget tulajdonított azon ténynek, miszerint az terhelt1 volt rendőr őrmester I. rendű vádlottnál alkalmazott gyorsteszt és a toxikológiai szakvélemény negatív eredményt hozott, valamint az ezen vádlottnál végrehajtott kutatás során kábítószer a helyszínen nem találtak. Az I. rendű és a II. rendű vádlott között 2021. december 27. napján 18.06 órakor történt beszélgetés során ugyanis elhangzik terhelt1 volt rendőr őrmester I. rendű vádlott részéről, miszerint nem tud átadni (kábitószer) Terhelt2 II. rendű vádlottnak, mert „tegnap elment az egész”, tehát azt az I. rendű vádlott már értékesítette. Így nem fogyasztó, hanem kábítószer birtokló volt. Az ügyészi érvelés szerint az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságának a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján történő kiküszöbölése és a Be. 606. § (2) bekezdése alapján történő megváltoztatása, valamint ennek során az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok és vádlotti vallomások tartalma alapján a megállapított tényállástól részben eltérő – a vádirati tényállással megegyező – tényállás megállapításával terhelt1 volt rendőr őrmester I. rendű vádlott bűnösségének – az ítéletben megállapított bűncselekményeken felül – a megszerzéssel csekély mennyiségre elkövetett kábítószer birtoklása vétségében, míg Terhelt2 II. rendű vádlott bűnösségének a csekély mennyiségű kábítószer átadásával elkövetett kábítószer-kereskedelem vétségében történő megállapítása indokolt. Az ügyész az terhelt1 volt rendőr őrmester I. rendű vádlott és Terhelt2 II. rendű vádlott által elkövetett egészséget veszélyeztető bűncselekmények tárgyi súlyával és a bűnösségi körülményekkel, valamint a büntetés kiszabási elvekkkel összhangban terhelt1 volt rendőr őrmester I. rendű vádlottal szemben végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett börtön végrehajtási fokozatú

szabadságvesztés, míg Terhelt2 II. rendű vádlottal szemben pénzbüntetés és közérdekű munka büntetés kiszabását látta indokoltnak.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.787/2024/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítással, az I. rendű vádlott terhére súlyosításért, a vele szemben kiszabott közérdekű munka büntetés helyett végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása és a katonai büntetés, a lefokozás mellőzése érdekében tartotta fenn. A II. rendű vádlott vonatkozásában bejelentett elsőfokú ügyészi fellebbezést a Be. 587. § (2) bekezdése alapján visszavonta. Az elsőfokú ítélet ellen bejelentett I. rendű vádlotti és védői fellebbezést nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács eljárása során a perrendi szabályokat betartotta, az ügyfelderítési kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett, az ügy megítélése szempontjából jelentőséggel bíró és elérhető bizonyítékokat beszerezte, és azokat mérlegelve állapította meg a történeti tényállást, mely megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, így felülbírálatra alkalmas és a másodfokú eljárásban irányadó. Kiemelte, hogy az indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett a katonai tanács és ítélete indokolásában a beszerezett bizonyítékokat egyenként és egymással is összevetve értékelte és helytálló magyarázatát adta annak, hogy az I. rendű vádlott bűnösségét tagadó vallomásával szemben miért alapította a történeti tényállást a kihallgatott tanúk vallomásaira, a törvényesen alkalmazott leplezett eszközökkel beszerezett adatokra és az egyéb általa ismertetett okiratokra. Érvelt azzal is, hogy az ítélet indokolásában kifejtettek a logika szabályainak is megfelelnek. Rámutatott arra, hogy az I. rendű vádlottnak és védőjének az elsőfokú bíróság bizonyíték- értékelő tevékenységét támadó és a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése új tények és bizonyítékok hiányában a másodfokú eljárásban nem vezethet eredményre. Rögzítette, hogy az irányadó tényállás alapján a bíróság okszerűen következtetett az I. rendű vádlott elkövetéskori tudattartalmára, szándékára és a bűnösségére, valamint a cselekményét is törvényesen minősítette hivatali visszaélés büntettének és bűnpártolás vétségének. A bünteteskiszabás körében hangsúlyozta, hogy az elsőfokú katonai tanács az enyhítő és súlyosító körülményeket hiányosan tárta fel, nem értékelte az I. rendű vádlott terhére súlyosító körülményként, hogy mint hivatásos állományú rendőr olyan bűncselekményeket követett el, melyeket hivatása alapvető szabályaiból eredően megakadályozni lett volna köteles, ezért az I. rendű vádlottal szemben anyagi törvényt sértően enyhe büntetést szabott ki. Érvelése szerint a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok elérésére az elsőfokú ítéletben alkalmazott közérdekű munka és pénzbüntetés nem alkalmas. A generális és a speciális prevenciók maradéktalan érvényre juttatása érdekében a vádlottal szemben a pénzbüntetés mellett végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását tartotta szükségesnek és indokoltnak azzal, hogy az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV.17.) AB határozatában foglaltakra figyelemmel az I. rendű vádlott által halmazatban elkövetett hivatali visszaélés büntette és a bűnpártolás vétsége bűncselekmények jellegére tekintettel nem érdemes az előzetes mentesítésre. Rámutatott arra is, hogy a katonai tanács a mellékbüntetésként nevesített katonai büntetés, a lefokozás kiszabása során nem vette figyelembe, hogy az I. rendű vádlott szolgálati viszonya fegyelmi eljárás keretében szűnt meg, és a Hszt. 190. §-a szerint a szolgálati viszony megszűntetése fenyítés alkalmazásával a hivatásos állomány tagja elveszíti a viselt rendfokozatát, ezért a rendfokozat nélküli I. rendű vádlottal szemben a lefokozás katonai büntetés már nem szabható ki. A fentiek alapján a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, és az I. rendű vádlottat a Be. 33. § (1) bekezdés a) és 34. §-a alapján a pénzbüntetés mellett ítélje határozott ideig tartó szabadságvesztés büntetésre is, melynek végrehajtási fokozata a Btk. 35. § (1)

bekezdése és a 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtön. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását a Btk. 85. § (1) bekezdése alapján próbaidőre függessze fel, rendelkezzen arról, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén az I. rendű vádlott a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontjára tekintettel a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, továbbá az I. rendű vádlottal szemben a katonai büntetést lefokozás kiszabását mellőzze. Egyebekben az elsőfokú ítélet rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[5] Miután a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség 2024. november 27. napján a II. rendű vádlott vonatkozásában bejelentett elsőfokú ügyészi fellebbezést visszavonta, így az elsőfokú ítélet Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében 2024. december 5. napján jogerőre emelkedett.

[6] Az I. rendű vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásában az I. tényállási pontban is az I. rendű vádlott felmentését indítványozta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás hiányos, ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő iratok tartalmával és az elsőfokú katonai tanács a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett, azaz az ítélete a Be. 592. § (2) bekezdés a), c) és d) pontja szerinti részleges megalapozatlanságban szenved. Hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint az I. rendű vádlott írásbeli vallomásában foglaltakkal egyezően kell megállapítani a tényállást, hiszen következetesen tagadta a bűncselekmény elkövetését és a telefonbeszélgetésekre ésszerű magyarázatot adott, amely magyarázat cáfolatára nincs semmilyen bizonyíték. Kiemelte azt is, hogy az I. rendű vádlott védekezését a lehallgatási anyagok sem cáfolják. Megjegyezte, hogy az I. rendű vádlott büntetlen előéletű, kifogástalan parancsnoki jellemzéssel bír, fenyítésben nem részesült, jelenleg is tanul és ezidáig kifogástalan bűnügyi és erkölcsi előélettel rendelkezett.

[7] Az I. rendű vádlott és védője által bejelentett fellebbezés tartalmára figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az I. rendű vádlott tekintetében az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljes körűen felülbírált. A Be. 590. § (9) bekezdése értelmében, ha az elsőfokú bíróság ítélete több vádlottról rendelkezett, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel érintett vádlottra vonatkozó rendelkezését, illetve részét bírálja felül. Miután az elsőfokú ítélet Terhelt2 II. rendű vádlott tekintetében 2024. december 5. napján jogerőre emelkedett, az ítélet rá vonatkozó részére a felülbírálat értelemszerűen nem terjedt ki.

[8] A teljes körű felülbírálatra tekintettel a másodfokú katonai tanács tehát az I. rendű vádlott tekintetében vizsgálta az ügyben az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét.

[9] Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa eljárása során a perrendi szabályokat megtartotta. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tárgyalás során a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat is betartotta, a vádlottak és védőik az eljárásban törvényes jogaikat maradéktalanul gyakorolhatták, az eljárásban résztvevő személyek – a vádlottak és a tanúk– figyelmeztetése a törvényi előírásoknak megfelelően történt.

[10] A törvényszék az ügyben előkészítő ülést tartott, ahol a Be. 500. § (2) bekezdésében és a Be. 185.§-ában meghatározott kioktatást követően az I. rendű vádlott nem ismerte el a bűnösségét és nem mondott le a tárgyaláshoz való jogáról, ezért az elsőfokú katonai tanács az ügyet végzésével a Be. 508. § a) pontja alapján törvényesen utalta tárgyalásra.

[11] terhelt1 volt rendőr őrmester I. rendű vádlott vonatkozásában az elsőfokú katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a tényállás megállapításához szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett. Az I. rendű vádlott a tárgyaláson nem tett vallomást. A nyomozás során írásbeli önvallomást csatolt, amelyet az elsőfokú bíróság ismertetéssel tett a bizonyítás részévé. Ebben érdemi védekezést terjesztett elő, amelyben tagadta bűncselekmény elkövetését arra hivatkozással, hogy tanú4t, majd Terhelt2t is azzal a szándékkal hívta fel, hogy a vele kapcsolatosan szabadidős tevékenység során keletkezett, és a munkahelyén őt kompromittáló fényképfelvételeket és üzenetváltásokat töröljék ki a telefonjukból, hiszen azok – amennyiben kollégái tudomására jutnak – az ő rendőrségen belüli megítélését hátrányosan befolyásolták volna.

[12] A törvényszék a vádlott védekezésének leellenőrzése és a tényállás tisztázása érdekében tanúként hallgatta ki tanú 1 rendőr századost, az I. rendű vádlott édesapját, aki nem élt a mentességi jogával, valamint tanú3t és tanú4t, muncsán tolmács jelenlétében lejátszotta a tárgyaláson a lehallgatás során rögzített beszélgetések hanganyagát, továbbá ismertette a releváns okirati bizonyítékokat, különösen a Nemzeti Védelmi Szolgálat által készített hanganyagok leiratait, az azokról készült jelentéseket.

[13] A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a törvényszék katonai tanácsa minden releváns és rendelkezésre álló bizonyítékot megvizsgált.

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában részletesen és kellő alaposággal értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem az I. rendű vádlott védekezését fogadta el a tényállás alapjául. A logika szabályainak megfelelő következtetés útján helyes érvekkel fejtette ki, hogy a bűnösséget tagadó, egyben a lehallgatott beszélgetés tartalmára vonatkozó I. rendű vádlotti védekezéssel szemben a tényállást miért a kihallgatott rendőr tanú vallomására és különösen a lehallgatási anyagokra alapította.

[15] A másodfokú katonai tanács a leplezett eszközök törvényességével kapcsolatban az alábbiakkal egészíti ki az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását:

[16] A Kaposvári Regionális Nyomozó Ügyészség a 2021. december 8. napján hozott 5.Nyom.622/2021-2. számú határozatával a Be. 238. § (1) bekezdése alapján törvényesen rendelte el a lehallgatást 120 órára. Az utólagos engedélyezés iránti indítványa a Be. 238. § (3) bekezdésében írt feltételeknek megfelel. A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2021. december 9. napján hozott MNKbny.I.5/2/2021. számú végzésével törvényesen engedélyezte az I. rendű vádlott által használt mobiltelefonon folytatott kommunikáció tartalmának megismerését és rögzítését 2021. december 8. napján 16 óra 00 perctől 2022. március 8. napján 16 óra 00 percig. A bírói engedélyhez kötött leplezett eszközt az I. rendű vádlott tekintetében a Btk. 305. § c) pontjába ütköző hivatali visszaélés gyanújának megállapítása, illetve kizárása érdekében rendelték el a Be. 234. § (3) bekezdése, a Be. 231. § e) pontja, illetve a Be. 232. § (5) bekezdése alapján törvényesen. A leplezett eszközök eredményére figyelemmel az Nemzeti Védelmi Szolgálat 2022. február 7. napján tett feljelentést az I. rendű vádlottal szemben kábítószer fogyasztása vétségének és hivatali visszaélés büntetnének gyanúja miatt, bő két héttel a közlések elfogását követően, még az engedélyezett lehallgatás időszakában, így esetleges késedelme fel sem merül. A Be. 252. § (1) bekezdése alapján a bírói engedélyhez kötött leplezett eszköz alkalmazásának eredménye annak a bűncselekménynek a bizonyítására és azzal az érintett személlyel szemben használható fel, amely miatt és akivel szemben az alkalmazást a bíróság engedélyezte. Így az I. rendű vádlottal szemben a felülbírálat tárgyát képező cselekvőség tekintetében hivatali visszaélés büntette miatt a leplezett eszköz eredménye törvényesen felhasználható. A (2) bekezdés szerint, akivel szemben a bírói engedélyhez kötött leplezett eszköz alkalmazását a bíróság engedélyezte, annak eredménye olyan bűncselekmény bizonyítására is felhasználható, amelyet az engedélyben nem jelöltek meg, feltéve, hogy az eszköz alkalmazásának e törvényben meghatározott feltételei ez utóbbi bűncselekmény tekintetében is fennállnak. A Be. 234. § (2) bekezdés e) pontja értelmében a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök a három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, szándékosan elkövetett bűncselekmények esetén is alkalmazható, a zártörés kivételével az igazságszolgáltatás elleni bűncselekmények esetén is. A Btk. 282. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző bűnpártolás vétsége két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A fentiekre figyelemmel tehát ezen igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény tekintetében a leplezett eszköz alkalmazásának törvényi feltétele hiányzik, így annak eredménye sem használható fel bizonyítékként a büntetőeljárás során az I. rendű vádlottal szemben.

[17] Az elsőfokú katonai tanács az I. rendű vádlott védekezését elsődlegesen a Nemzeti Védelmi Szolgálat ismertetett lehallgatási anyaga alapján vetette el. A tolmács jelenlétében meghallgatott telefonbeszélgetések tartalma alapján helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az I. rendű vádlott célja tanú3 áttételes értesítése volt, amit alátámasztott az a tény is, hogy tanú4 az I. rendű vádlottól kapott tájékoztatásnak megfelelően hívta is a testvérét, illetve, hogy a Terhelt2 irányába intézett telefonhívás során az I. rendű vádlott razziákról, kábítószeres bűncselekményekkel kapcsolatos előállításokról beszél, és ezzel összefüggésben fogalmazza meg a terhelt adatok törlésére vonatkozó felhívását. Mindezt közvetlenül azt követően teszi, hogy tanú 1 rendőr százados, a alakulat1 kiemelt fővizsgálója telefonon a segítségét kéri tanú3 pontos tartózkodási helyének megállapításával kapcsolatban.

[18] Az elsőfokú katonai tanács tehát a logika szabályai szerint, ellentmondásmentesen értékelte a bizonyítékokat, a fellebbviteli bíróság álláspontja szerint indokolási kötelezettségének eleget tett ítélete [9] bekezdésétől [24] bekezdéséig, és mérlegeléssel ítélete [3] bekezdésétől [7] bekezdéséig terhelő történeti tényállást állapított meg.

[19] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása (I. tényállási pont) tehát megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a felülbírálata alapjául elfogadta.

[20] Az I. rendű vádlottnak és védőjének eltérő tényállás megállapítására és felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

[21] A Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Az I. rendű vádlott és védője fellebbezésében új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott, bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, ezért az I. rendű vádlottnak és védőjének a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül az I. rendű vádlott felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett. Az elsőfokú bíróság a ténybíróság, feladata és kötelessége, hogy a vád tárgyává tett tények szempontjából lényeges bizonyítékokat hiánytalanul, egyenként és összhatásában értékelje, amelynek eredményeként az ítéletben a vád tárgyává tett cselekmény történeti tényállását, valamint az elkövető személyével összefüggő, a cselekményére kiható, azt befolyásoló tényeket megállapítsa. Az ítéltábla álláspontja szerint e kötelezettségének a törvényszék eleget tett.

[22] Az irányadó tényállás alapján a törvényszék okszerűen vont le következtetést az I. rendű vádlott bűnösségére, azonban tévedett amikor a cselekményét részben hivatali, részben igazságszolgáltatás elleni bűncselekmény halmazataként minősítette. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az irányadó tényállás alapján az I. rendű vádlott azzal a magatartásával, hogy miután tőle a alakulatlon szolgálatot teljesítő tanú 1 rendőr százados rokona, tanú3 pontos tartózkodási helye után érdeklődött, nyomban értesítette telefonon annak testvérét, tanú4t, őt arra felszólítva, hogy mindent töröljön ki és értesítse tanú3-t is, majd pedig Terhelt2t figyelmeztette arra, hogy razziák vannak és töröljön le mindent, mert ha valaki beköpi őket, ki fogják hallgatni és átnézik a telefonjaikat, a Btk. 305. § c) pontjába ütköző hivatali visszaélés büntettét valósította meg. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az I. rendű vádlott nem hivatalos eljárása során, hanem hivatali helyzetével visszaélve követte el egyébként kötelességszegő magatartását azért, hogy rokonainak, ismerőseinek olyan segítséget nyújtson, amellyel a velük szemben folytatott büntetőeljárás sikerét is veszélyezteti. Erre figyelemmel a másodfokú katonai tanács álláspontja szerint, ha a hivatalos személy a bűnpártolásnak megfelelő magatartást nem hivatalos eljárás során, hanem hivatali

helyzetével visszaélve követi el, akkor bűnpártolás helyett hivatali visszaélés megállapításának van helye (BH1993.282.). Ezért a fellebbviteli bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és az I. rendű vádlott I. tényállási pontban írt cselekményét a Btk. 305. § c) pontjába ütköző hivatali visszaélés bűntettének minősítette.

[23] Az ügyészségnek a közérdekű munka büntetés helyett súlyosításul, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása érdekében bejelentett fellebbezése nem alapos.

[24] A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa ítélete [30] bekezdésében helyesen tüntette fel az általa a büntetés kiszabása során figyelembe vett enyhítő körülményt. A másodfokú katonai tanács további enyhítő körülményként értékeli az időmúlást, illetve súlyosítóként azt, hogy olyan bűncselekményt követett el, amelyet hivatása alapvető szabályaiból eredően megakadályozni lett volna köteles.

[25] Tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor a büntetés-kiszabási körülményekre figyelemmel közérdekű munka büntetést szabott ki az I. rendű vádlottal szemben. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a három évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett hivatali bűncselekmény miatt az általa kiszabott pénzbüntetés önmagában igazodik a vádlott személyiségében és cselekményében rejlő társadalomra veszélyességhez, a bűnössége fokához, az enyhítő és súlyosító körülmények számához és nyomatékához. A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint a vádlott tekintetében a kiszabott pénzbüntetés 200 napi tételszáma igazodik az elkövetett cselekmény tárgyi súlyához, míg a pénzbüntetés törvényi minimumhoz közelítő egynapi összege arányos az I. rendű vádlott anyagi teherbíró képességével. Az így kiszabott pénzbüntetés megfelelően szolgálja a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

[26] A fellebbviteli bíróság a lefokozás katonai büntetés tekintetében maradéktalanul egyetértett a fellebbviteli főügyészség álláspontjával. Az elsőfokú katonai tanács a lefokozás – melyet az ítélete rendelkező részében és az indokolásában is tévesen katonai mellékbüntetésként jelölt meg – kiszabása során nem volt figyelemmel arra, hogy az I. rendű vádlottat előjárója, a alakulat2 vezetője 2023. április 11. napján fegyelmi eljárás keretében a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati viszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (Hszt.) 80. § (1) bekezdés f) pontja és a 185. § (1) bekezdés h) pontja alapján szolgálati viszony megszüntetése fenytéssel sújtotta. A Hszt. 190. §-a értelmében e fenytés alkalmazásával a hivatásos állomány tagja elveszíti a viselt rendfokozatát, ezért a rendfokozat nélküli I. rendű vádlottal szemben a lefokozás katonai büntetés már nem szabható ki. Erre figyelemmel a fellebbviteli bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta és terhelte1 volt rendőr őrmester I. rendű vádlottal szemben kiszabott közérdekű munka büntetés és lefokozás katonai büntetés kiszabására, valamint a halmazati büntetésre, továbbá a közérdekű munka végrehajtására és annak esetleges átváltoztatására utaló ítéleti rendelkezéseket mellőzte.

[27] A Be. 574. § (1) bekezdése alapján a bíróság a vádlottat a bűnügyi költség viselésére kötelezi, ha őt bűnösnek mondja ki. A (3) bekezdés értelmében a vádlottat nem lehet kötelezni annak a bűnügyi költségnek a viselésére, amely nem az ő mulasztása folytán, szükségtelenül merült fel. A Be. 575. § (1) bekezdése alapján, ha a bíróság a vádlottat felmenti, az állam viseli a bűnügyi költséget. A fellebbviteli bíróság e rendelkezésekre figyelemmel az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta. Megállapította, hogy az elsőfokú eljárás során összesen 509.834 forint bűnügyi költség merült fel. Ebből az I. rendű vádlottat helyesen 186.121 forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezte, amely a tárgyalási szakban felmerült útiköltség térítésből, valamint a tolmács díjából tevődik össze, hiszen az I. rendű vádlott nem kötelezhető sem a felmentéssel érintett kábítószerrel kapcsolatos bűncselekménnyel összefüggésben keletkezett szakértői díj, sem a tolmácsnak a 2024. április 11-i tárgyaláson való szükségtelen megjelenésével felmerült díja megfizetésére, így a fennmaradó 323.713 forint bűnügyi költséget az állam viseli.

[28] A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb – a pénzbüntetés átváltoztatására és a részletfizetésre vonatkozó – rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság – helyes indokai alapján – helybenhagyta.

[29] A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 598. § (2) bekezdésén és a Be. 606. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2025. március 21.

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.
bíró

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa Kb.III.7/2023/27. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.61/2024/12. ítéletében írt változtatással 2025. március 21. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2025. március 21.

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke

